

Vlaams
Parlement

vergadering **C295**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 26 mei 2021

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het Sportschuttersdecreet – 3474 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de strijd tegen homo- en transfobie in de sport naar aanleiding van de open brief van tal van sporters – 3453 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Stephanie D'Hose aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de open brief voor een structureel lgbtqi+-vriendelijk sportbeleid – 3536 (2020-2021)	5
VRAAG OM UITLEG van Jo Brouns aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de samenwerking van lokale sportverenigingen met de zomerscholen – 3278 (2020-2021)	10

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het Sportschuttersdecreet – 3474 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Voor alle duidelijkheid: mijn vraag om uitleg was ingediend voor de feiten die zich sinds vorige week in ons land voordoen. Daar heeft ze niet rechtstreeks iets mee te maken.

Het Sportschuttersdecreet legt een aantal voorwaarden op waaraan sportschutters moesten voldoen om hun sport te beoefenen. Het uitgangspunt van het decreet is dat iedereen die in Vlaanderen het sportschieten beoefent met vergunningsplichtige wapens, houder moet zijn van een (voorlopige) sportschutterslicentie. In november 2018 werd het Sportschuttersdecreet, naar aanleiding van zijn tienjarig bestaan, op vraag van de toenmalige voorzitter van het Vlaams Parlement geëvalueerd door het Vlaams Vredesinstituut.

In zijn rapport wees het Vredesinstituut op een aantal mogelijke veiligheidsrisico's en het adviseerde een aantal aanpassingen aan het decreet. Zo vroeg het Vredesinstituut dat de bevoegdheidsverdeling voor het recreatief schieten wordt uitgeklaard. Recreatieve schutters moeten zich namelijk niet onderwerpen aan de regels van het Vlaams Sportschuttersdecreet. Om ervoor te zorgen dat niet te veel schutters overstappen van het stelsel 'sportief schieten' naar 'recreatief schieten', omdat het als een gemakkelijke manier wordt beschouwd om wapens te verkrijgen, adviseerde het Vredesinstituut de stelsels van het sportief en recreatief schieten beter te harmoniseren en om te investeren in de goede werking van de betrokken overheidsadministraties. Ten slotte adviseerde het Vredesinstituut dat de gemachtigde schietsportfederaties een gezamenlijke zelfreguleringsnota zouden ontwikkelen om zo het risico op 'shopping' te beperken, waarbij clubs zich aansluiten bij een federatie met minder strikte veiligheidsvereisten.

Minister, heeft u overlegmomenten gehad of gepland met de federale bevoegde ministers over wapenbezit en sportschutters, die zowel het federale als het Vlaams niveau aanbelangen? Ik heb het over de ministers uit de nieuwe Federale Regering.

Kunt u een stand van zaken geven in hoeverre er vanuit Vlaanderen en de bevoegdheid Sport reeds is voldaan aan de aanbevelingen van het Vlaams Vredesinstituut inzake het Sportschuttersdecreet?

In welke mate is er gevolg gegeven aan de aanbeveling om de bevoegdheid qua recreatief schieten uit te klaren? Worden hieromtrent cijfers systematisch bijgehouden?

In welke mate zijn de mogelijkheden om occasioneel te kunnen schieten beperkt, zoals wordt aanbevolen door het Vredesinstituut?

In welke mate is de interne werking van de gemachtigde schietsportfederaties versterkt? In welke mate is het toezicht van Sport Vlaanderen op de werking van de gemachtigde schietsportfederaties versterkt?

In welke mate zijn de betrokken overheidsadministraties voor de controle op de schietsport verder uitgebouwd, in casu bij de provincies?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: U refereert aan het onderzoek van het Vlaams Vredesinstituut. Daarin zijn drie niveaus van aanbeveling van belang: het niveau van het Sportschuttersdecreet, het niveau van de interne werking van de schietsportfederaties en het niveau van de Vlaamse sportadministratie.

Met betrekking tot het Sportschuttersdecreet kunnen de aanbevelingen zeker worden meegenomen. Zoals bijvoorbeeld het strafbaar stellen van het niet terugsturen van ingetrokken of geschorste licenties. De aanbevelingen rond het aanvragen en verwerken van politionele gegevens vergt een tussenkomst van de overheid in de aanvraagprocedure van de licenties en vergt dus een aanpassing van het systeem. Het zijn de gemachtigde schietsportfederaties die licenties uitreiken.

Wat betreft de versterking van de interne werking van de gemachtigde schietsportfederaties zijn er bij de drie federaties bijkomende stappen gezet met betrekking tot de digitalisering. Ik stel ook vast dat in de coronaperiode het overleg met en de samenwerking tussen de schietsportfederaties absoluut verbeterd is. Dat leidde bijvoorbeeld tot de uitwerking van een gezamenlijk protocol voor de heropening van de schietstanden en de afstemming van de communicatie daaromtrent. Dat is een positieve evolutie.

De derde aanbeveling was op het niveau van de Vlaamse sportadministratie. Daarvan kan ik u zeggen dat de afdeling Subsidiëring van Sport Vlaanderen de samenwerking tussen de drie schietsportfederaties mee opvolgt. De Vlaamse Schietsportkoepel en Fros zijn gesubsidieerde sportfederaties, en VlaS wordt gesubsidieerd als organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding. In 2019 hebben we ter plaatse controles uitgevoerd bij de drie federaties. Er werd daar ook bijgestuurd en nauwgezet opgevolgd waar nodig. In 2020 hebben we door corona die plaatsbezoeken natuurlijk niet kunnen laten plaatsvinden. We hopen dat we dit najaar opnieuw aan de slag kunnen, dat we naar het nieuwe normaal kunnen evolueren.

Ik kan u ook nog meegeven dat wij ook gesprekken hebben opgestart met het kabinet van mijn collega, de minister van Justitie en Handhaving, om te onderzoeken op welke manier we in het kader van het Sportschuttersdecreet ook wat optimalisaties kunnen doen.

Wat het recreatief schieten betreft: de Vlaamse overheid heeft steeds het standpunt ingenomen dat dat over particulier wapenbezit gaat, zoals vermeld in de Wapenwet, en dus een zaak van openbare orde en veiligheid is. Daarvoor is de federale overheid bevoegd. Er wordt immers toegestaan dat particulieren die schieten buiten een georganiseerd verband, een wapen kunnen hanteren en bezitten. Wapenbezit regelen betreft de openbare veiligheid. Dat zit dus federaal. De federale minister van Justitie is daarvoor bevoegd. Sportschieten daarentegen gaat over het competitieve, recreatieve en topsportschieten in sportief verband. Heel concreet gaat dat over sportschieten in een club aangesloten bij en onder toezicht van een gemachtigde schietsportfederatie, mét een sportschutterslicentie. Het recreatief schieten, zoals vermeld in de Wapenwet, is dus niet gelijk aan het recreatief sportschieten. Ik kan dus ook niet antwoorden op uw vraag naar cijfers over recreatief schieten. De recreatieve vergunningen worden door de provinciale wapendiensten uitgereikt. Ook over de aanbeveling van de uitbouw van de provinciale wapendiensten kan ik me niet uitspreken, omdat die instaan voor de federale bevoegdheden, de federale aspecten van de wapenwetgeving.

Tot slot: ook op uw vraag over het occasioneel sportschieten kan ik niet antwoorden, omdat dat niet behoort tot de Vlaamse bevoegdheden. Het occasioneel schieten wordt geregeld door de federale Wapenwet, niet door het Vlaamse Sportschuttersdecreet.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Ik heb enkele korte bemerkingen of aanvullingen. U hebt geantwoord en bevestigd dat er overleg is met de betrokken federale minister. Om enerzijds de Wapenwet en anderzijds het sportschieten zo veel mogelijk op elkaar af te stemmen, lijkt het me inderdaad belangrijk dat er regelmatig overleg is.

Nu de schietclubs binnenkort wellicht ook opnieuw zullen opengaan, neem ik ook aan dat een aantal dingen die nu hebben stilgelegen, ook qua handhaving, opnieuw op gang zullen komen.

De aanbevelingen van het Vlaams Vredesinstituut zijn eigenlijk structurele aanbevelingen. Het is natuurlijk belangrijk dat die permanent worden gemonitord vanuit de diverse instanties, zowel door de federaties zelf als door de betrokken diensten. Ik ben echter zeer tevreden met uw antwoord. Dat bevestigt dat er inderdaad toch wel heel duidelijk gevolg wordt gegeven aan de conclusies van het Vlaams Vredesinstituut. Ik zou echter zeggen: verder aan de slag daarmee. Na het advies in 2018 waren het immers verkiezingen, waardoor dit een tijd heeft stilgelegen, en nu lag het ondertussen stil door corona. Ik denk dat de problematiek toch wel belangrijk genoeg is om er zeker en vast de nodige screening en monitoring voor te blijven doen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik denk dat we het erover eens zijn dat het waardevolle aanbevelingen zijn, maar ze zijn niet altijd op ons van toepassing. We gaan zo maximaal mogelijk aan de slag met deze aanbevelingen.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, uw antwoord volstaat.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de strijd tegen homo- en transfobie in de sport naar aanleiding van de open brief van tal van sporters
– 3453 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Stephanie D'Hose aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de open brief voor een structureel lgbtqi+-vriendelijk sportbeleid
– 3536 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht is nog niet aanwezig in deze vergadering.

Mevrouw D'Hose heeft het woord.

Stephanie D'Hose (Open Vld): Minister, dit is een vraag om uitleg over de open brief van de regenbooggemeenschap over een positief regenboogbeleid in de sport. Op 17 mei 2021, de Internationale Dag Tegen Halebifobie en Transfobie, heeft de woordvoerder van Wel Jong Niet Hetero, gesteund door heel wat bekende sporters, een open brief tot u gericht waarin u wordt gevraagd een prioriteit te maken van een lgbtqi+-veilig, -toegankelijk en -inclusief sportbeleid.

Het is namelijk zo dat heel wat sporters nog niet uit de kast durven te komen. Blijkbaar geldt dat in het bijzonder voor zeer populaire sporten als voetbal. Een Europees onderzoek toont de trieste realiteit aan. Meer dan 90 procent van alle regenboogatleten durft in de eigen club niet volledig zichzelf te zijn. Ze voelen zich niet op hun gemak en ze zijn bang van de reacties van anderen. Meer dan 80 procent geeft aan getuige of slachtoffer van homofobie of transfobie in de sport te zijn geweest. Uit de cijfers van de Vlaamse Sportfederatie (VSF) blijkt dat slechts 18 procent van de federaties een aan de competities deelnemend lid heeft of heeft gehad. In de open brief wordt verwezen naar uw beleidsnota, waarin staat dat iedereen zichzelf kan zijn bij het beleven van sport.

Gelukkig hebben we ook positief nieuws vernomen. Ons land staat op de tweede plaats op de Europe Rainbow Map 2021 van de International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association Europe (ILGA-Europe). Toch kunnen sommige sporters nog steeds niet zichzelf zijn of toegang tot de sport vinden.

Minister, welke inspanningen hebt u het afgelopen jaar geleverd om de regenboogfobie in de sport tegen te gaan? Hoe reageert u op de open brief van Wel Jong Niet Hetero? Zult u hier een specifiek gevolg aan geven? Zult u een dialoog over de toegankelijkheid en de veiligheid in de sport opzetten? Welke partners zult u hierbij betrekken?

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht zit nog steeds vast in een andere commissie.

Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, zoals we voordien al hebben gedaan met betrekking tot verschillende gerelateerde thematieken, wil ik enkele algemene reflecties maken die in deze commissie al herhaaldelijk aan bod zijn gekomen. We moeten uitgaan van een holistisch beleidskader voor en door onze sportfederaties. Het integriteitsbeleid dat de sportfederaties nu moeten voeren, biedt hiervoor een stevig kader.

We zijn oorspronkelijk met dat integriteitsbeleid begonnen vanuit onze bekommernis om seksueel grensoverschrijdend gedrag. We hebben de totaliteit van het integriteitsbeleid stelselmatig uitgebreid naar fysiek en psychisch grensoverschrijdend gedrag, maar we zitten ook met de uitbreiding naar alle vormen van discriminatie. Ook als het om homofobie, racisme en andere discriminaties gaat, moeten we met de federaties verdere stappen zetten. Daar waar eerst en vooral werd ingezet op beleid en procedures op federatieniveau, is het nu vooral zaak om een trickledowneffect te gaan ressorteren, waarbij we dat totale integriteitsbeleid moeten laten doorstromen van het niveau van de sportfederaties naar sportclubs.

Is dat beleid af? Neen, absoluut niet. Zal dat ooit helemaal sluitend zijn? Waarschijnlijk niet, maar dat moet ons niet verhinderen om ter zake initiatieven te blijven uitrollen en te blijven streven naar die doelstelling.

Een beleidsaanpak zal natuurlijk steeds twee invalshoeken hanteren. Beide moeten hand in hand gaan. En dat doen we ook met ons sportbeleid: enerzijds vanuit de negatieve benadering, bijvoorbeeld als het gaat over de aanpak en het bestrijden van homofobie en discriminatie. En dat zie je ook duidelijk in ons integriteitsbeleid, en daaraan gekoppeld het kunnen optreden bij klachten en wantoestanden. Anderzijds is er de positieve en inclusieve benadering: de krachtige omgeving die sport is, dat bindmiddel om diversiteit en inclusie in en door sport te stimuleren.

We hebben, toevallig in de week voorafgaand aan de open brief, met ons kabinet nog een gesprek gehad met Wel Jong Niet Hetero, Out For The Win en Same Sport Different Sexuality. Ik kan dus alvast meegeven dat we voor die dialoog echt niet gewacht hebben op de open brief. We hebben die al voorafgaand aangevat. Dat

was ook goede communicatie om op verder te werken. Er gaan ook nog vervolgmeeTINGS komen. En er komen ook nog bijkomende initiatieven en/of campagnes.

Ik wil nog kort even ingaan op de situatie van transpersonen in de sport, omdat er in de duiding bij de vragen, alsook in het gesprek van 11 mei, heel wat vragen daarover kwamen. We hebben net twee jaar geleden met Sport Vlaanderen het thema gender op de agenda gezet tijdens een kennisdag, waar we niet alleen de man-vrouwverhouding belichtten, maar ook het thema gender vanuit de invalshoeken heteronormativiteit, holebi- en transgendersporters hebben toegelicht, en dat allemaal op basis van het rapport 'Gender & sport: hink-stap-sprong naar een inclusief beleid'. Dat was een rapport van de Vlaamse ombudsvrouw Gender, gekoppeld aan een leidraad voor de sportfederaties om met vragen over transgender sporters aan de slag te gaan.

De Vlaamse Sportfederatie ondersteunt haar leden daarbij. Maar het is natuurlijk wel een complexe materie. Op het vlak van topsport zitten we met heel wat internationale aspecten. Maar breedtesport kent natuurlijk evenzeer verschillende onderdelen van competitie- of prestatiesport. We moeten de verschillen tussen individuen durven te herkennen en erkennen, om van daaruit te werken aan gelijkwaardigheid, met respect voor de verschillen en de eigenheid van ieder individu.

Ik roep ook eenieder op om mee het voortouw te nemen in onze sportclubs, gedragen door vrijwilligers en engagement, om dat bindmiddel dat sport toch is, die maïzena, kracht bij te zetten, want het moet van ons allen komen. In die zin ben ik ook blij dat vele topsporters die open brief mee hebben ondertekend. Want er wordt gezegd dat men de stap nog niet durft te zetten, maar stilaan zie je op dat vlak wel een kentering. Alleen al het gegeven dat verschillende topsporters die open brief mee hebben ondertekend, is alvast een krachtig signaal. En het zijn toch niet de onbekendste. Het is aan elkeen om daarmee dus ook binnen de eigen sportfederatie en sportclub aan de slag te gaan.

Met welke initiatieven zijn wij bezig? Met collega Somers kijken we om vanuit het perspectief van Gelijke Kansen te kunnen samenwerken en een concreet initiatief rond lgbtqi+ uit te werken. Ik ben in gesprek met het Centrum Ethiek in de Sport en Sport Vlaanderen om verder te werken aan het kader rond het integriteitsbeleid, in al zijn breedte, en te vragen hoe we daarin ook de aandacht voor homofobie kunnen versterken. We bekijken ook hoe we daarrond met de betrokken actoren en doelgroeporganisaties een overleg op poten kunnen houden.

Aan de Vlaamse Sportfederatie vraag ik om hun ervaringen te delen op het vlak van de ondersteuning van sportfederaties rond transgenderbeleid naar aanleiding van het materiaal dat werd ontwikkeld. Ik verwijs dan naar het rapport 'Gender & Sport: Hink-stap-sprong naar een inclusief beleid' van de Vlaamse ombudsvrouw Gender, waarmee we verder aan de slag kunnen.

Met Sport Vlaanderen bekijken we de campagnemogelijkheden. Zo kunnen we een link leggen met de intussen misschien klassieke campagne #sportersbelevenmeer. We bekijken ook hoe we andere actoren dan sportfederaties kunnen bereiken, zoals de lokale sportdiensten.

Ik zal aan de Vlaamse Sportfederatie vragen welke invulling zij zal geven aan de Week van de Official in het najaar, en om onder meer een insteek rond dit thema te voorzien, bijvoorbeeld in een webinar. Over hoe we trainers en sportclubbestuurders kunnen informeren over uitsluitingsmechanismen in al hun vormen en gedaanten houden we met de Vlaamse Trainersschool en met het Dynamo Project van de VSF de vinger aan de pols.

We hopen toch ook dat we nog verder initiatieven kunnen uitrollen met Wel Jong Niet Hetero, Out For The Win en Same Sport Different Sexuality. Onze deur blijft

openstaan. We kunnen samen initiatieven op poten zetten. Als het bijvoorbeeld over de coming-out gaat, kunnen we dat op die manier faciliteren. Hiervoor zijn we steeds vragende partij en onze deur staat altijd open.

De voorzitter: Mevrouw D'Hose heeft het woord.

Stephanie D'Hose (Open Vld): Dank u wel, voorzitter. Ik zie dat mevrouw Lambrecht er ondertussen bij is gekomen.

De voorzitter: Ze mag direct aansluiten. U mag tussenkomen en dan geef ik het woord aan mevrouw Lambrecht. Ik zal haar iets meer tijd geven.

Stephanie D'Hose (Open Vld): Dank u wel, minister.

Ik heb twee bijkomende vragen. U zegt dat het de bedoeling is dat de initiatieven die we in de richting van de federaties nemen, zullen doorstromen naar de clubs. Hoe ziet u dat? Hoe kan die informatie naar de clubs doorstromen?

Ik hoor heel veel over vervolgininitiatieven en overleg, plannen en samenzitten. Het is goed dat dat allemaal gebeurt, maar ik denk dat we uiteindelijk naar de concrete acties op het terrein moeten kijken. Kunt u een timing vooropzetten voor die concrete acties? Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (Vooruit): Dank u wel, voorzitter. Minister, mijn excuses, maar ik zat in de Commissie voor de bestrijding van gewelddadige radicalisering en ben even overgeschakeld naar deze commissie.

Ik zal mijn vraag zeker niet hernemen. Ik denk dat ik van u een aantal heel interessante zaken heb gehoord, minister. Het is inderdaad zo dat we vaak een bondgenoot in u vinden voor campagnes en sensibilisering. Ik hoorde ook dat er overleg is geweest en, als ik dat juist begrepen heb, dat u de mensen van de brief reeds ontmoet hebt. Ik kan enkel maar zeggen dat die initiatieven goed zijn, maar als ze goed genoeg zouden zijn en als dat integriteitsbeleid volledig op punt zou staan, dan zouden we niet telkens, en gelukkig vanuit verschillende hoeken, vragen blijven stellen naar aanleiding van zaken die gebeurd zijn.

We luiden eigenlijk de alarmbel omdat deze groep mensen nog steeds hevige dingen overkomt. Daarom blijven wij u aanspreken. Wij zitten nu heel de tijd te zeggen hoe erg wij het vinden, vervolgens horen we de actieplannen en dan gaan wij opnieuw over naar de orde van de dag. We moeten echter opnieuw vaststellen dat we er nog niet zijn. De stigmatisering van deze groep lgbtqi+-mensen verergert zelfs in plaats van te verminderen, vind ik. Het is waar: de mentaliteit bij de clubs, collega-spelers, trainers, het bestuur en de ouders moet veranderen. Dat probeert u ook via sensibilisering, opleidingen en dat diversiteitsbeleid, maar ik denk dat het eigenlijk niet genoeg is.

Ik denk dat er een facet ontbreekt: het sanctioneren. Dat durven wij nooit. We zijn bang omdat velen vinden dat het moet kunnen dat je mensen beledigt om wie ze zijn. Als er echter gesanctioneerd zou worden, dan denk ik dat we een stap verder kunnen gaan. Ik wil naar dit weekend verwijzen, waarbij we homofobe spreekkoren bij de kampioensviering van Genk hebben gehoord. Ik vind het vreselijk als ik dat hoor. Anderen vinden dat dat moet kunnen en dat dat zelfs een beetje leuk is. Ik vind dat verwerpelijk.

Eigenlijk heb ik nog twee vragen aan u, minister.

Bent u het er mee eens dat dit soort van spreekkoren de drempel om lgbtq+-mensen te doen sporten eigenlijk verhoogt, en dat er hier naast sensibiliserend

eigenlijk ook sanctionerend zou moeten worden opgetreden? Dat is mijn eerste vraag.

Mijn tweede vraag – maar u hebt het misschien verteld – is: hebt u zelf al overleg gehad met rolmodellen?

De voorzitter: De heer Muyters heeft het woord.

Philippe Muyters (N-VA): Dank u wel, collega D'Hose en collega Lambrecht, om het nog eens onder de aandacht te brengen. Ik heb een paar bedenkingen en opmerkingen. Collega D'Hose, u had Europese cijfers, die u naar voren schoof. Ik denk niet dat die Europese cijfers zomaar op Vlaanderen kunnen worden geprojecteerd. U hebt dat, voor alle duidelijkheid, ook niet gedaan. Ja, ik ben het met u eens dat er ook positieve punten zijn om naar voren te brengen, zoals de tweede plaats op de Europe Rainbow Map. Ik denk dat we daar best fier op mogen zijn.

Maar het doel dat we allemaal voor ogen hebben, collega's, en minister, is dat elke sporter in de club die hij verkiest, kan sporten op een normale manier en met veel plezier. Dat lijkt me toch wel de essentie van de zaak. Ongeacht of hij man, vrouw of transgender is, welke achtergrond hij heeft, welke afkomst of welke geaardheid. Ja, daar is nog werk aan, maar ik durf toch zeggen dat we in de sport toch al een hele weg hebben afgelegd. Ik ben het niet eens met collega Lambrecht om dan te zeggen dat het nog verergerd is. Ik denk dat het verschil is dat het vroeger niet eens onder de aandacht werd gebracht, en dat we dat vandaag wél onder de aandacht brengen en er ook op gereageerd wordt. U gaf daarnet het voorbeeld van de spreekkoren. Vanaf het moment dat ik een kleine jongen was en naar het voetbal ging, waren er spreekkoren die dergelijke zaken riepen. Ik heb nog geweten dat er bananen op het veld werden gegooid, dingen die écht niet kunnen, en waar toen amper op werd gereageerd. Ik zou dus echt niet zeggen dat het verergerd is, wél dat er nu aandacht is.

Ik ben het eens met u, minister, als u zegt dat u gestart bent met de federaties – dat is ook de juiste plaats om te starten – en dat het nu vanuit die federaties vertaald moet worden naar de clubs. Ook dat is absoluut de juiste manier van werken. Ik wil daarbij toch nog even het werk van het Internationaal Centrum Ethiek in de Sport (ICES) onder de aandacht brengen. Ik denk aan alle brochures die ze al hebben ontwikkeld, en ook het onderzoek dat ze hebben gedaan en dat ze opvolgen. Maar ook het delen van goede praktijken – heel belangrijk – en de vele infosessies die ze hebben gegeven aan federaties en clubs, maar ook aan opleidingsinstellingen die bezig zijn rond sport. Ik denk dat dat alleen maar de aandacht kan verbeteren. Maar inderdaad, er is nog altijd een probleem. Het is een maatschappelijk probleem. Ik ben er wel een beetje van overtuigd dat, moest iedereen evenveel moeite doen als wij in de sport ervoor doen, en er evenveel tijd aan besteden, dan zou het al op alle vlakken beter zijn. Laat ons dus niet de beste leerling met de vinger wijzen, maar laat ons de minister steunen in de verdere initiatieven die hij daar heeft aangekondigd. Dat wil mijn fractie zeker doen. Daarvan kunnen we alleen maar zeggen dat het juist is dat we ermee voortgaan, en verdere initiatieven nemen. We steunen dat, minister, en ik zou alleen maar willen zeggen: doe zo verder.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Dank u wel. Ik ben het niet eens met de stelling dat we erop achteruit zouden gaan. Integendeel, ik denk dat we, zeker in Vlaanderen – en mijn voorganger heeft net gesproken – een serieuze basis hebben gelegd voor een heel sterk, vooruitstrevend integriteitsbeleid, waar men vanuit het buitenland met heel wat interesse naar kijkt.

Maar het komt er natuurlijk op aan om de mazen in het net te dichtten. Zal dat werk ooit af zijn? Ongetwijfeld niet, maar dat moet ons niet beletten om toch initiatieven te blijven nemen om een maximaal inclusief sportbeleid te realiseren.

Wat de vraag over de timing betreft: we hebben al verschillende lopende initiatieven, maar ik zou heel specifiek met de verschillende vertegenwoordigers – bijvoorbeeld van Wel Jong Niet Hetero en andere organisaties – graag mikken op volgend jaar om nog eens een campagne te doen. Wat mij betreft heel graag met rolmodellen, met mensen die wat autoriteit hebben, en die ervoor kunnen zorgen dat anderen ook de stap kunnen zetten en volledig zichzelf kunnen zijn in hun sportclub en daarbuiten.

De voorzitter: Mevrouw D'Hose heeft het woord.

Stephanie D'Hose (Open Vld): Minister, bedankt voor de verschillende acties die u en uw voorganger in het verleden hebben ondernomen. Ik ben het ermee eens dat we daar trots over kunnen zijn. Nu is het inderdaad kwestie van er nog een laagje bovenop te leggen. Ik kijk uit naar de eventuele nieuwe campagne die er zou kunnen komen. Ik denk dat die broodnodig is.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (Vooruit): Minister, wij zullen u zeker steunen in de verdere uitvoering van uw beleid. U mag zich zeker niet aangevallen voelen omdat ik iets extra's vraag. Wat u doet, is zeer goed. Ik vraag gewoon om ietsje meer te doen.

U hebt niet geantwoord op de vraag over het sanctioneren. We zijn daar vanuit het sportbeleid nog niet aan toe. Ik heb daar begrip voor. Dat is voor ons maar een vraag. Maar de stappen die u zet, zijn waardevolle stappen. Laat dit duidelijk zijn: ook daar hebt u zeker onze steun. Maar de tijd van mooie beloftes is voorbij, omdat dat maar blijft duren. Het is natuurlijk frustrerend om dat te blijven zien. We zullen zien of die sancties op den duur toch niet nodig zullen zijn. 'Time will tell.'

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jo Brouns aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de samenwerking van lokale sportverenigingen met de zomerscholen – 3278 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Brouns heeft het woord.

Jo Brouns (CD&V): Minister, collega's, op vrijdag 2 april 2021 werd een nieuwe projectoproep voor de zomerscholen gelanceerd, na het succes van de zomerscholen 2020. Minister, samen met minister Somers trekt u 10 miljoen euro uit om dit project te ondersteunen. Scholen zullen per leerling per dag 45 euro krijgen in plaats van 25 euro, wat uiteraard positief onthaald werd, met nog eens een extra 20 euro als het lokaal bestuur dit organiseert.

Wanneer een lokaal bestuur de regierol opneemt voor meerdere scholen op zijn grondgebied, is het onder meer verantwoordelijk voor: het instaan voor de toeleiding van de meer kwetsbare groepen en de integratie van het verrijkingsaanbod; het zoeken van de samenwerkende partners die de doelstellingen helpen realiseren met het oog op toeleiding en een passend verrijkingsaanbod; het vervullen van een brugfunctie tussen deze partners en de scholen.

Met de zomerscholen trachten de scholen leerlingen te bereiken met een bepaalde sociaal-economische achtergrond. Veel leerlingen uit die achtergrond vinden historisch hun weg niet naar de vele sport- en jeugdverenigingen die de steden en gemeenten rijk zijn. Sportverenigingen kunnen meewerken aan de zomerscholen om bijvoorbeeld sport en spel te voorzien en kunnen zo mee hun schouders zetten onder de zomerscholen. Dit zal niet enkel een positief effect hebben op de zomerschool en de leerlingen, maar het brengt ook deze verenigingen dichterbij bevolkingsgroepen waar ze historisch verder van verwijderd staan.

Minister, wat is uw visie op een samenwerking van sportverenigingen met de zomerscholen? Wilt u die samenwerking van lokale sportverenigingen met zomerscholen stimuleren? Wilt u bij de evaluatie van de zomerscholen 2021 ook peilen naar de visie van de zomerscholen op een samenwerking met de lokale sportverenigingen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het gaat over zomerscholen. Dat wil zeggen dat we dat onderwijsaanbod aanvullen met sport en spel. Het moet plezant blijven. We gaan daarbij uit van een soort van fifty-fiftyverhouding. De samenwerking met lokale sportverenigingen zie ik daarin natuurlijk als een absolute meerwaarde voor de kinderen, de jongeren en de leerlingen, maar evengoed voor de organiserende instanties, de school en/of het lokale bestuur, maar zeker ook voor de sportclubs zelf.

Dat sluit aan bij onze visie, bij wat we 'de gouden driehoek' noemen: school-club-gemeente. Dit is een mooie opportuniteit voor sportclubs en lokale besturen om ervoor te zorgen dat kinderen en jongeren kennismaken met sporten waarmee ze anders geen kennis zouden maken omdat ze een beetje verderaf zijn. Door ervan te proeven kunnen ze de stap zetten naar sportclubs in de buurt.

In het kader van het bestaande naschoolse sportaanbod hebben we daar wel wat ervaring mee. Voor de sportconcepten Sportsnack en de SNS-pas zetten Sport Vlaanderen en MOEV bewust actief in op het samenwerken met lokale sportverenigingen. Dat gebeurt ook in het kader van SportKompas. Heel specifiek in het kader van de zomerscholen zal Sport Vlaanderen de samenwerking met sportverenigingen actief promoten en aanbevelen bij alle deelnemende lokale besturen. Via de regiowerking zullen goede praktijkvoorbeelden ter inspiratie worden aangeboden.

Ik vind het daarbij wel belangrijk om de kwaliteit te bewaken. We willen aanmoedigen dat de zomerscholen een beroep doen op gekwalificeerde clubtrainers. Ik pleit ook voor het aanbieden van een laagdrempelig en gevarieerd sportprogramma van clubinitiaties in de meest diverse sporten, omdat deze impulsen de doorstroom naar de lokale sportvereniging zouden kunnen versterken en omdat sporten in clubverband verhoogde garanties biedt op levenslang sporten.

Ook MOEV draagt een steentje bij in het verrijksaanbod door sport- en beweegmonitoren ter beschikking te stellen en door spel- en sportmateriaal uit te lenen.

Momenteel zijn we nog volop bezig met de uitwerking van het concept voor de evaluatie van de zomerscholen 2021. Waar mogelijk en zinvol, zullen we voortbouwen op het evaluatieonderzoek dat de Thomas More-hogeschool vorig jaar heeft uitgevoerd. De samenwerking met externe actoren voor het verrijksaanbod maakte toen al deel uit van de evaluatievragen. We bekijken nog hoe we dat dit jaar opnieuw kunnen meenemen.

Het effect van de samenwerking met lokale sportverenigingen zal Sport Vlaanderen monitoren op basis van de evaluatiedossiers. Maar we zullen, zoals gezegd,

proactief aan de geplande zomerscholen een kader aanreiken om maximale inspanningen te leveren voor de samenwerking met lokale sportclubs ter invulling van het verrijkingsaanbod. Daar ligt echt wel een win-win in, zowel voor de lokale besturen en scholen als voor de sportclubs en de kinderen. Wat betreft de sportclubs moeten we wel rekening houden met het feit dat het ook voor hen zomer is. Hun activiteiten zitten dan op een lager pitje, of er is zelf non-activiteit. Dat is misschien een praktisch probleempje, maar het biedt anderzijds een opportuniteit. De agenda is vrij. Er zijn geen andere trainingen. 'Elk nadeel heb zijn voordeel', om te eindigen met een grote filosoof in de sport.

De voorzitter: De heer Brouns heeft het woord.

Jo Brouns (CD&V): Minister, die laatste uitspraak kennen we inderdaad: 'Elk nadeel heeft zijn voordeel.'

Uw antwoord is heel positief. Het ligt volledig in de lijn van de visie die wij in onze fractie hierover hebben. U neemt mij de woorden uit de mond: het is een opportuniteit, het is een win-winsituatie voor beide. We stellen vast dat het voor lokale besturen en sportverenigingen veel moeilijker is om kinderen met een wat moeilijkere sociaal-economische achtergrond te binden en toe te leiden naar sport, maar ook naar andere verenigingen. Het sociaal weefsel kan hier alleen maar baat bij hebben om sterker te worden. Die ondervertegenwoordiging is een gegeven. De zomerscholen zijn een mooie opportuniteit om elkaar daar te ontmoeten. We komen daar die kinderen vaker tegen. De sportclubs kunnen, via de lokale besturen, ondersteuning bieden om het aspect sport en spel in te vullen en zo toekomstig lidmaatschap te vinden.

Ik noteer drie positieve antwoorden op mijn vragen. Ik hoop oprecht dat dit een wezenlijk onderdeel is van de evaluatie, zodat we daar met de toekomstige zomerscholen verder mee aan de slag kunnen gaan. Ik heb dan ook geen bijkomende vragen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Minister, alles wat hier is gezegd, zowel in de vraagstelling als in het antwoord, is zeer pertinent en zeer terecht. Als ik zie wat er in de zomerperiodes in onze driehonderd lokale besturen gebeurt ...

Vroeger kenden we alleen de jeugdkampen, maar ondertussen is dat een hele waaier, met de Grabbelpas, de speelpleinwerkingen, de sportkampen en dergelijke. Soms wordt nogal smalend gezegd dat het allemaal een vorm van kinderopvang is, maar ik zie de inhoud en ik ben het daar niet mee eens.

Minister, wat ik een beetje op een piëdestal wil zetten, is het nieuwe gegeven van de zomerscholen. Dat is een grote verdienste. We mogen niet vergeten dat de hoofdpzpet van de zomerscholen erin bestaat de leerachterstanden weg te werken. Dit moet worden gecombineerd. Dat hoort zo, maar ik vind dat dit element een beetje ondergesneeuwd geraakt. Het is belangrijk aandacht voor die achterstand te hebben. Als we dat met andere leerdomeinen kunnen aanvullen, denk ik dat we op een goede manier met onze jongeren bezig zijn. Ik wil iedereen in dit verhaal, van u tot de lokale besturen, een dikke pluim geven.

Elisabeth Meuleman (Groen): Mijnheer Brouns, ik zou me zelf ook graag bij uw terechte en relevante vraag om uitleg aansluiten. We staan allemaal achter de filosofie en we zijn het erover eens dat er sprake van een leerachterstand kan zijn, maar er zijn andere zaken waarover we ons even veel zorgen moeten maken, zoals het psychisch welzijn. Er wordt veel over leerachterstand gesproken, maar ook hierover zijn al vragen om uitleg gesteld. De cijfers zijn bekend. Door het gebrek aan beweging tijdens de coronaperiode is er een achterstand op fysiek vlak. Dat

kinderen vaak aan de computer gekluisterd zaten, had zeker een impact op het fysieke. Veel mensen hebben al benadrukt dat we hierop moeten inzetten.

Minister, de andere aanwezigen zijn tevreden met uw antwoord, maar er is u gevraagd hoe u dit wilt stimuleren. Ik blijf nog met die vraag zitten. U hebt het opgesomd. Er zijn meer middelen voor de scholen en de gemeenten, maar wat zit erin voor de sportclubs? Zij hebben het tijdens het voorbije jaar ook moeilijk gehad en inkomsten gemist. Als we verwachten dat de samenwerking gratis is of als onduidelijk wordt gelaten wat de mogelijke vergoedingen zijn, zal dat misschien niet van de grond komen. Komen er richtlijnen voor de gemeenten om te voorzien in een zeker bedrag voor de sportclubs? Op welke manier zult u dit stimuleren?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat dat laatste punt betreft, is het zo dat we hebben voorzien in een heel uitvoerige financiering van 10 miljoen euro voor de organisatie van de zomerscholen. Dat is inclusief de vrijwilligersvergoedingen, maar het staat de organisatoren vanzelfsprekend vrij dat geld ook voor de vergoeding van de medewerkers van sportclubs in te zetten.

Er is terecht opgemerkt dat het hoofddoel van de zomerscholen het wegwerken van een leerachterstand is. De klassenraden spelen een belangrijke rol en kunnen leerlingen of ouders adviseren dat het beter zou zijn een kind de zomerschool te laten volgen om een leerachterstand in een domein in te lopen. Dat is natuurlijk een dunne lijn, we krijgen snel het risico van stigmatisering. Iedereen die naar de zomerschool gaat, moet iemand met een leerachterstand zijn. We hebben wat meer piment nodig om dat aantrekkelijk en zelfs een beetje exclusief te maken. Ik vind het dan ook goed dat de betrokkenheid van de sportclubs het voor iedereen veel aantrekkelijker maakt. Zo vermijden we de stempel dat het louter en alleen op het onderwijs is gericht. Het is de bedoeling er op een leuke, attractieve wijze voor te zorgen dat er een onderwijsaanbod is, maar dat ook met sport en spel te combineren. De betrokkenheid van de sportclubs is nog eens een upgrade. Zo maken ze kennis met zaken waarmee ze op een andere manier geen kennis zouden maken. Dat kan de aantrekkelijkheid van de zomerscholen enkel verhogen.

Ik doe dus een oproep aan eenieder die van ver of nabij betrokken is bij het lokale bestuur of bij scholen, om ervoor te zorgen dat de zomerscholen dit schooljaar een even groot succes worden als vorig schooljaar. Toen was het echt een novum. Nu hoop ik dat we dit ook kunnen verankeren voor de toekomst.

De voorzitter: De heer Brouns heeft het woord.

Jo Brouns (CD&V): Bedankt voor uw antwoord, minister. De vraagstelling was natuurlijk ook voor een stuk ingegeven vanuit een lokale en regionale evaluatie, waaruit inderdaad heel duidelijk bleek dat de sport- en spelcomponent – en uiteraard is het in de eerste plaats om de leerachterstand weg te werken, collega Van Dijck – ook bijzonder positief ervaren werd. Waar we geëxperimenteerd hebben en waar we erin geslaagd zijn om de voetbalclub mee aan boord te nemen, hebben we ook een positieve evaluatie gekregen van zowel ouders als kinderen. Eén aspect is de ondervertegenwoordiging die we daar zien, maar zoals collega Meuleman terecht opmerkt, is het fysieke aspect door corona nog meer dan anders wat ondergesneeuwd bij onze jongeren. Ook in die groep zien we dat de kansen soms kleiner zijn dan bij andere jongeren. Dus ook daar is er de win van de sociale vaardigheden, sport en spel, maar ook de fysieke vaardigheden die daar kunnen worden versterkt.

We nemen dat nu lokaal op. We hebben inderdaad een subsidiereglement, waarbij we de gediplomeerde jeugdtrainers extra kunnen ondersteunen. Maar alle hulp en steun vanuit Vlaanderen zijn op dat vlak welkom.

Ik onthoud vooral de positieve elementen uit de verschillende tussenkomsten en uit uw antwoord, minister, om de win-winsituatie die we hier toch wel echt zien, die opportuniteit in de relatie tussen de zomerscholen en de sportverenigingen, maximaal vast te houden en uit te rollen naar de toekomst.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.